

Waarom het verkopen van hun stem voor een groot deel van de kiezers in India een logische keuze is

door: Ajaz Ashraf

De verdiensten van de armen zijn zo abominabel en onvoorspelbaar, en hun werk zo zwaar, dat het geld dat je kunt verdienen met het verkopen van stemmen lijkt op een hemelse gave.

Bij elke verkiezing is er stevast weer sprake van onthullingen over steekpenningen, zo ook bij die in Karnataka. Al dagen voorafgaand aan de verkiezingen van 12 mei in die deelstaat, heeft de inbeslagname van geld, drank en andere gratis geschenken ter waarde van INR 1,36 miljard (ongeveer 17 miljoen euro) door de verkiezingscommissie, zoals vaker in het verleden tot een klaagzang geleid over de ondermijning van de democratie. Deze klaagzang gaat ervan uit dat kiezers rationeel bepalen wie ze gaan kiezen, en stemmen voor diegenen die het best gekwalificeerd zijn om hen te besturen. Kandidaten die stemmen kopen stellen deze opvatting ter discussie: hun koopkracht maskeert hun tekortkomingen.

Zulke kandidaten riskeren met het kopen van stemmen nauw in de gaten te worden gehouden door de verkiezingscommissie, want ze weten dat de meest logische keuze voor een groot deel van de Indiase kiezers bij elke verkiezing is om hun stem te verkopen. Onder die verkopers zijn degenen die geloven dat hun stemmen hen niet meer macht geven of hun levensomstandigheden verbeteren. Hun enige tastbare winst die de democratie biedt is dan ook hun stemrecht om te zetten in geld, misschien wel de meest logische keuze in hun deplorabele economische toestand.

De werking van deze stemmenmarkt werd levendig geïllustreerd in een recent verslag van de *Times of India*, waarin werd beweerd dat helpers van de kandidaten in Karnataka INR 1000 (ongeveer 12,50 euro) overmaakten naar de *Jan Dhan*-rekeningen [vorm van bankrekening ingevoerd door regering Modi om toegang tot financiële diensten mogelijk te maken] van kiezers die hen hun stem toezegden. De kiezers werd beloofd dat ze nogmaals INR 1000 zouden krijgen nadat de verkiezingsresultaten op 15 mei zijn bekendgemaakt.

Op de stemmenmarkt van Karnataka levert een stem dus INR 2000 op, een lucratieve deal voor veel arme kiezers, omdat het weinig meer werk kost dan naar het stembureau te gaan. Hun dagelijks leven daarentegen is hard. Volgens een overheidsbericht op 1 april is het maandelijkse minimumloon voor een ongeschoolde werknemer in Karnataka INR 12.270 (153 euro), afgezien van kleine variaties tussen verschillende industriesectoren. Met andere woorden, een ongeschoolde kiezer in Karnataka kan zo'n 17% van zijn maandsalaris verdienen door te stemmen.

Veel ongeschoolde werknemers vinden soms de hele maand geen werk. Ook betalen niet alle werkgevers het minimumloon. Hoewel niemand verwacht dat verliezende kandidaten het tweede bedrag betalen, is voor diegenen die niet verzekerd zijn van een dagelijkse baan zelfs INR 1000, ofwel 8,33% van het minimum maandelijkse loon, een aardige deal. Denk maar aan de verlokking voor degenen die INR 236 per dag verdienen onder de *Mahatma Gandhi National Rural Employment*

Guarantee Act. Onder die wet wordt een persoon 100 dagen werk per jaar gegarandeerd, maar meestal blijft dat bij slechts 40 dagen.

De stemmenmarkt

Het is de sociaal-economische structuur van India die een markt kon creëren voor het uitwisselen van stemmen voor geld, een markt die noch de politieke moraal, noch de verkiezingscommissie kan tegenhouden. Dat is de reden waarom de stemmarkten clandestien als paddenstoelen uit de grond schieten voorafgaand aan elke verkiezing waar dan ook in het land.

In een interview in 2014 met *Scroll.in* onthulde Shefali Misra, kandidaat voor de *Aam Aadmi*-partij uit Sitapur, Uttar Pradesh, bij de *Lok Sabha*-verkiezingen van dat jaar: "Het 'gangbare tarief' in Uttar Pradesh bij de laatste *Lok Sabha*-verkiezing zou INR 100.000 voor elke 150 stemmen zijn." Dat betekent dat een stem in Uttar Pradesh in 2014 INR 666,66 'kostte', hetgeen ongunstig is vergeleken met Karnataka's huidige tarief van INR 2000 per stem.

Maar de economische kwetsbaarheid van kiezers in de dichtstbevolkte deelstaat van India is groter. Het huidige maandelijkse minimumloon voor ongeschoolde werknemers in Uttar Pradesh bedraagt momenteel INR 7.613, ofwel INR 4.657 minder dan in Karnataka voor hetzelfde soort werk. Aangezien dit minimum loonbedrag op 1 april in werking trad, was het vermoedelijk lager in 2014. Belangrijker is dat het huidige werkloosheidscijfer in de deelstaat 5,5% is, ongeveer het dubbele van 2,6%, dat van Karnataka. Voor werklozen is verkiezingsdag een gelegenheid om geld te verdienen.

Dit wil niet zeggen dat de stemmenmarkt rekening houdt met economische factoren voordat de prijs van een stem in het gebied wordt vastgesteld. De vuistregel is echter dat een stem in een armere deelstaat waarschijnlijk lager geprijsd zal zijn dan die in een rijkere deelstaat. De prijs van een stem kan ook afhangen van de aard van de verkiezingsstrijd. Omdat de *Congress*-partij en de *Bharatiya Janata Party* in Karnataka vrijwel gelijk opgaan, wordt elke stem daar duurder en zal de prijs omhoog schieten.

Misschien wel het meest fascinerende ooggetuigenverslag van geld-voor-stemmen is dat van Manpreet Randhawa, die er in 2009 een artikel over schreef voor de *Hindustan Times*. Tijdens de *Lok Sabha*-verkiezingen van dat jaar ging Randhawa om zijn stem uit te brengen naar het stembureau in Mansa, een deel van het kiesdistrict Bhatinda Lok Sabha in Punjab. Daar bond Harsimrat Kaur Badal van de *Akali Dal* de strijd aan met *Congress*-lid Raninder Singh, zoon van Amarinder Singh, die nu de eerste minister is. Een medewerker van *Akali Dal* zei tegen hem: "Je wordt betaald." Randhawa bracht zijn stem uit.

Randhawa schreef dat het uitbetaalkantoor een groot huis was waar het krioelde van de mensen met stempassen. Er liep iemand rond die INR 200 betaalde aan iedereen die een stempas liet zien. Er waren mensen aanwezig met de stempassen van hun hele familie. Het huidige minimumloon voor ongeschoolde werknemers in Punjab is INR 302 per dag. Negen jaar geleden moet het nog lager zijn geweest. Een gezin van vier zou zo INR 800 kunnen verdienen. Randhawa bracht ambtenaren van de stemmenmarkt op de hoogte. Maar er vonden geen invallen plaats.

De saboteurs gesaboteerd

De stilte met betrekking tot geld-voor-stemmen werd verstoord bij de gemeenteverkiezingen in Delhi in 2013 en 2015. Arvind Kejriwal vroeg de kiezers van Delhi om de geldbedragen die hen werden aangeboden aan te nemen, maar toch op zijn *Aam Aadmi*-partij te stemmen. Dit herhaalde hij in zowat elke toespraak die hij hield. Het resultaat was dat de armen het advies van Kejriwal opvolgden. De *Aam Aadmi*-partij behaalde 67 van de 70 gemeenteraadszetels in Delhi in 2015. In zekere zin

introduceerde Kejriwal het idee dat het niet onethisch was om de saboteurs van het democratische proces te verraden.

Maar Punjab maakte een einde aan de formule van Kejriwal bij de deelstaatsverkiezingen van 2017. Mensen werd gevraagd om bij hun heilige boeken te zweren dat ze zouden stemmen voor de kandidaat wiens geld ze accepteerden. Op verschillende plaatsen werden kiezers naar Sikh-tempels afgevoerd om de eed af te leggen. De angst voor God is in India te diep geworteld om mensen hun religieuze belofte te laten schenden.

Niet minder belangrijk is de angst van de kandidaat die het geld moet uitbetalen. Aangezien stembiljetten niet door elkaar worden gehusseld voordat ze worden geteld, kan de stemmenkoper het aantal personen die zijn betaald vergelijken met de stemmen die de kandidaat heeft behaald. Uiteraard kunnen individuele personen niet bekend zijn, maar als er een grote afwijking is, is de geloofwaardigheid tussen de bemiddelaar tussen de kiezer en stemmenkoper aangetast. Vaak is de bemiddelaar de leider van een groep mensen die afhankelijk zijn van hem voor werk en hulp bij noodgevallen. Daarom zijn deze mensen niet snel geneigd om de bemiddelaar te verraden.

Zeker, de armen hebben de afgelopen 70 jaar geprofiteerd van maatregelen om armoede te bestrijden. Er is ook meer werkgelegenheid door ontwikkelingsprojecten, zoals het aanleggen van wegen. Maar hun inkomsten zijn zo abominabel en onvoorspelbaar, en hun werk zo zwaar, dat het verdienen van geld met het verkopen van stemmen een gift uit de hemel lijkt. Ze weten ook dat een toekomstige regering de bestaande maatregelen tegen armoede niet kan terugdraaien.

Middenklasse Moraal

Boven een bepaald inkomensniveau neemt de verleiding af om je stem te verkopen. Neem kiezers uit de middenklasse, die doorgaans niet voor hun stemmen worden betaald. Ten eerste is het onwaarschijnlijk dat INR 2000 ook maar een tijdelijk verschil voor hen betekent. Daarnaast is het een te lage prijs voor hen om zich over te geven aan een onethische daad, waarover mensen zich vaak schuldig voelen.

Het is niet zo dat de Indiase middenklasse een toonbeeld van moraliteit is - ze geven en nemen smeergeld en omzeilen wetten. Maar de prijs die een groot segment van deze klasse zou eisen om deel te nemen aan een onethische daad maakt het voor kandidaten oneconomisch om hun stemmen te kopen. Aan de andere kant is de opkomst van de kiezers in de middenklasse op de dag van de verkiezingen zelden indrukwekkend. Ze begrijpen wel de nuances van goed bestuur, maar ze weten ook dat, ongeacht welke partij aan de macht komt, hun leven niet grondig zal worden beïnvloed. Hun netwerken zorgen ervoor dat hun werk en leven niet stagneert.

Het tegendeel geldt voor de armen, die hun stemmen verkopen omdat ze weten dat hun leven waarschijnlijk moeilijk en hard zal blijven, ongeacht welke partij regeert. In hun wereld is het dan logisch om hun stem te gebruiken voor geldelijk gewin. Als de stemmenmarkt van India niet nog meer mensen naar zich toe zal trekken dan nu het geval is, of de prijs van een stem niet omhoogschiet, dan is dat mogelijk vanwege de angst gepakt te worden of vanwege de irrationaliteit van politiek gebaseerd op kaste en religieuze politiek die mogelijk meer heeft aantrekkingskracht dan materialisme waarvan rationaliteit de basis is.

[vertaling: Landelijke India Werkgroep; originele artikel: <https://scroll.in/article/878184/why-selling-their-vote-is-a-rational-choice-for-a-large-segment-of-voters-in-india>]